

زمان بۇ مروّف ناسۆپه كه له نيوان ناسمان و زهويدا

هه ندرين

پيشه كى

كاتيك مروّف به جووله ده كه وئ و به دواى مالنشىنيك ده گه رى، ئه و جوولانه وه به وه ك مه يلكى مروّفانه خوى به ديار ده خات. مروّف بۇ ئه وهى بوونى به رجه سته بكا ته وه، له و مه يله پرا هه ولده دا خوى بدوژنته وه. ئه و ويسته بۇ ده ركه وتن، خوى له خويدا، له روح و توانستى مروّفدا جينشىنه. ئه مه ش مروّف هانده دا كه له ژيانى خويدا به زرت. هزرينيش بزوان و ريكردنه به ره و بوون. خودى بوون له رىگاي ئه و جوولانه په وه به ده يته هزرين. ئه و جولانه وه به، له سه مه ته هيله كيه كه يدا، ده نگ و ئاواز به رز ده كاته وه. ئاكامى به رز بوونه وهى پرؤسه ي ئه و جولانه وه به ده يته په يقين. په يقينيش گفوتو گو كردنه له گه ل ئه و ده و روبه ره ي كه مروّفى تيدا جينشىنه. له و ده و روبه ره شدا هه موو چه شنه شتيك هه به و ئه و شتانه ش بۇ مروّف ده بنه ده روازه به ك بۇ بانگه يستى مروّف.

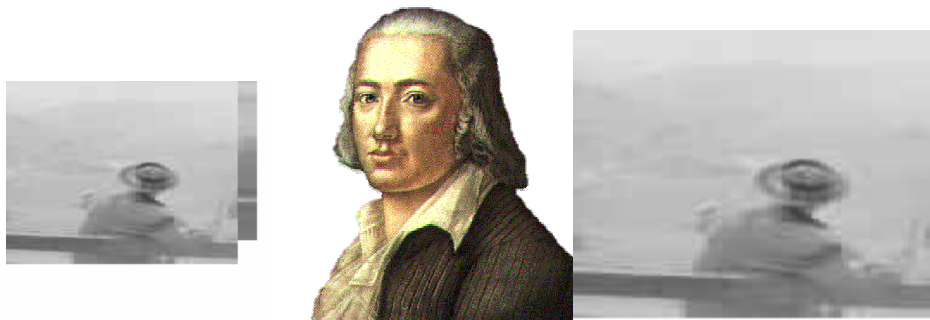
گشت ئه مانه له تاو زماندا جينشىنين و زمانيش بۇ خوى ناولينانى ئه و شتانه به. بۇ به زمان مروّفه، مروّفيش زمانه. چونكه ئه وه زمانه كه ژيانى مروّف وينا ده كا.

لى له ديدى خويندنه وهى هايدگه ره وه خودى زمانه، ئه و پرسپاره ئاوه لا ده كاته وه كه چون ئيمه خويمان له زمان نزيك بكه ينه وه؟ زمان چون بوونمان بينراو ده كا و بانگمان ده كا؟ دواچار زمان چون ده دوى؟

رىگاي به ره و زمان "وه On the way to language ليره وه به خويندنه وهى ده قىكى هايدگه ر" هه ولده ده م بۇ ئه و پرسپارانه، ويراى به رسف و شروقه و تراوه كان، ره هه نديكى تر ئاوه لا بكه مه وه.

بۇ ئه وهى له به ر په رشانى هايدگه ر زمان، ساده نه يته وه، هه ولده ده م له برى درژداجرى له وشه، وه ك هايدگه ر له كو تايبى كتيبى "نامه له سه ر هومانيزم" دا ده لى: : له و جيهانه سه خته ي كه ئيسنا له گورادانه ئه وهى پويسته: "كه ميك له فه لسه فه به، به لام وريا به كى زنده تر له هزرين؛ كه متر كرده وهى ئه ده ب به لام زياتر ده ستيپوه گرتن له پته كان"، به چرى بدوئم، يان ده ست به وشه وه بگرم.

زاياله ي بوونايه تى له بيدهنگى _ زماندا

شيعر زمان ختوكه ده دا و ئه و زه وييه له ئاميز ده گرى، هه ره و ك خوى له زه ويرا هاتييت. به مه ش شيعر زمان به ئاوه لايى، بيستراو و بينراو ده هيليتنه وه. له ويدا په يفه شيعريه به كان ده بنه زمان كه زمان ده توانى دوور له نه وابه كانى له به رانه ر خويدا، هه ست به خوى بكا و خوى بيستى. به

واتای هایدگه ریانه: پەیف وەک کاکلەهی هەستکردن بەخۆی دەتوانی لە نێوان زەوی و ئاسماندا یاریبەکانی ئاسۆ کراوەتر بکا. ئاسۆ لە رینگای زمانەووە دەتوانی ئاوەلا بێتەو، لەو ئاوەلا بوونەووەیدا، شوێنیک بە مروف دەبەخشیت کە تێیدا بژی. شوێنیش کۆتایی زەوی و سەرەتای ئاسمانە، واتا مالی جیهانە.

بۆ ئەوەی زایالەهی زمان وەک پەيوەندییەک لە نێوان زەوی و جیهان خۆی نیشاندا، ئەو زایالەیه دەمانییکێ هەتاکوو لەناو ئیمەدا جینشین بێت و لە راگەیانندنەکانی زمانی رۆژانەدا دوورمان دەخاتەو.

کاتیکی زمان بۆ خۆی خۆی دەگەرێتەو وە واتا زمان بۆ پایەکەیی خۆی دەگەرێتەو، کە ئەمەش پایەیی بەناوکردن و ئاوەلاکردنەو وە هەک خۆیان.

هایدگەر لە هەستکردنەو بە ناخی زەویی هەوڵدەدا پانتایی سروشت: بەرد، درەخت، بۆشایی و ئەو نەوایە وێلانەیی کە پرن لە دەنگ چڕبکاتەو. ئەمانە هەمووی، لە روانگەیی پرشنگی زمانی هایدگەرەو، جۆرە خەلوەتیکە لە سیمای ژياندا. چونکە بەر لە هەموو شتیک شیعرییەت لە رینگای توانستی بەناوکردنی پەیفەو وە زمان رووندەکاتەو، ئەو توانستە بەسەر شاعیر و زماندا دادەبارت و شیعراندیش ئاستی ئەو توانستی بەناوکردنە پایەدارتر دەکا. بە واتایەکی تر، هایدگەر بەمجۆرە ئەمە شروڤە دەکا: "رووخساری سروشتی زمان هەمیشە بۆ ئیمە، تەنانەت لە کۆتایی زمانیشدا بێت خۆی بە بێراوی دەنوێنیت، هەتا ئەو کاتە کە ئیمە بە شیوێپەکی تەواو خۆمان بەو بێرکردنەو وە کە ئیمە پێشتر لەسەری ئاخوتن دواوین و ئەو وە کە و تراو نەبەستینەو." (رینگای بەرەو زمان، لاپەرە 121)

زمان هەلگری میژوو، بوونیکە لەو رەچەلەکە ئاوەلاپەیی، کە لە دەستییدا شوێنەکەیی بە مروف بەخشی.

لێرەدا هایدگەر دەخواری بێژی کە مروف تاکە بوونەووەرێکە کە لە سنوورێکدا ئوقرە ناگری. بۆیە دەبێ بە دواکی شوێنە راستینەکەیی خۆیدا بگەریت. مروف بە خۆی هەر لەو کاتە کە دەستیکرد بە ئاخفتن و بەکار هێنانی زمان، ئەو شوێنە راستینەیی داھیناوە و لەگەڵ خۆیدا هەلگیرتوو. واتا بە دریرینی هایدگەر: "لێرەدا ئەو چەشنە "پەیفاندن" تەنانەت بە سروشتی خوشی، بە چەشنیکی گەوھەری/ئیسینسییە وەک **داستانە**، لیتینگەیشتن نییە. رەنگە پەیفاندن بە شیوازی جۆر تراکل لە نێو رستەکانەو وە بەکار هاتبیت. "سەنگی دەستیووەگرتنی دەریین لەو سەرچاوە شینەدا؟ گەوھەری بوونایەتی زمان پەیفاندن/گوتنە وەک رووچیک لە نیشاندا. خاسلەتی ئەو پەیفاندنە لە هەر هیمایەک کە دەیبینین دروست نەکراو؛ بەلکو پەچەکەیی هەموو هیمایەکان بە دیار خستتە، جا ئەو هیمایانەش کە لە نێو هەر جۆرە ولاتی پاشایەک و بۆ هەر مەبەستییکیش بن دەکرێ هیمایان. بن." (رینگای بەرەو زمان" لاپەرە: 123)

شوێن لە ئاخوشتنی مروف؛ لە زماندا هەپە. لێ زمان بەو پەیفانەیی کە دەوترین دەنگ بلاء دەکاتەو. زمان ئەو وشانە دەبێژی و بەدیاریان دەخات، بێدەنگیەکان رووندەکاتەو. وێجا بێدەنگی روو دەکاتە ئاخوتن. دەبا لەگەڵ هایدگەردا کۆپلەیی هەشتەم لە شیعی هۆلدرین بخوێنێتەو:

"زبتر، لە سپیدە و بەردەوامیەک،
چونکە ئیمە ئاخفتن بووین و گوتمان لە یەکتەر دەبوو
مروفایەتی لەو و فیر بوو؛ لێ هەر بزانه بووین بە گورانی."

(رینگای بەرەو زمان"، لەپەرە: 135)

هایدگەر لەمەر ئەو دەبێژی: "زمان رەچەلەکی شیعی وە واتا ئەو نەتەوێپە کە بوون دەشیعیرین. بە پێچەوانەش ئەوکاتەیی شیعی مەزن دەستییدەکا گەلیک بە شیوازی

زمانه‌کە‌ی له میژوویدا به دیار ده‌کە‌وێ. گرتیکیه‌کان به هۆی هۆمیرۆسه‌وه ئه‌و شیعریه‌ته‌یان ئه‌فراند و تاقیکرده‌وه. زمان وه‌ک دایرانیکی له بوون ژبانی ئه‌وانی، وه‌ک ویناندنی ده‌ستیپیک‌یک له بوونابه‌تی، خه‌ملاند و نیشاندا. "گۆرگی شتاینه‌ر، ده‌روازه‌یه‌ک بۆ هایدگه‌ر"، له‌په‌ره: 72)

شیعرا‌ندن ئه‌و شتانه‌ بینه‌را ده‌کا که له زمانی رۆژانه‌دا په‌نا ده‌درێن، ئه‌و زمانه‌ی که خه‌لک بۆ ده‌ریزینی خۆی وه‌ک که‌ره‌سیه‌ک به‌کاری ده‌هێنێت. وشه‌ له به‌ره‌مه‌پێنانی شته‌کاندا توانا‌داره، ئه‌و توانسته‌ش له زمانی که‌ره‌سه‌دا نیه‌، به‌ واتای مالارمی: ئه‌وه‌ شیعرا‌ندنه‌ که شته‌کان به‌ دیار ده‌خا، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی بگه‌رێته‌وه. هه‌روه‌ک ئیمه‌ بۆ یه‌که‌مجار بی‌ت که ئه‌و شته‌مان بینیی‌ت. ئه‌م گۆرانه‌ش به‌وه‌ به‌ند نیه‌ که شته‌کان له‌گه‌ل وشه‌دا به‌ دیار ده‌کە‌ون، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی له سه‌ره‌تاوه‌ توانستی خۆی بدۆزێته‌وه، وێجا رینگا به‌ ئاوه‌لا بوون ده‌دا.

ئه‌و چه‌شنه‌ وزه‌یه‌ له خه‌یالی ناوه‌کی شاعیره‌وه هه‌لناقوولێ به‌لکو ئه‌و وزه‌یه‌ له‌و به‌ دیار خستنه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ، که به‌ر له‌وه‌ی زمان بێده‌نگ بی‌ت، زه‌مینه‌ی بۆ خۆشده‌کری. که‌واته‌ مرو‌ف له رینگای زمانه‌وه، بۆ په‌یفه‌کان خۆی ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه. ئه‌و په‌یفانه‌ش بوونی مرو‌ف. کاتیکی مرو‌ف ده‌ستیکرد به‌ چیکردنی وشه‌ و زمان هه‌روا له‌رینه‌وه‌ی بوونیش ده‌ستیپیکرد. وانا، به‌ ده‌ریزینیکی دیکه‌ی چتر: کاتیکی زمان ده‌په‌یفی ئیمه‌ش له هه‌مان کاتدا گۆپمان له ده‌نگی بوون ده‌بی. به‌مجۆره‌ گه‌وه‌هه‌ری مرو‌ف له زماندا، که مالی خۆیه‌تی، ئاشکرا ده‌بی‌ت.

مرو‌ف، به‌ لای هایدگه‌ره‌وه، گوێ بۆ بوونی خۆی راده‌درێ و به‌مه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و بوونه‌ وشیار ده‌بیته‌وه. هاوکات مرو‌ف له ئاخفتندا بوونابه‌تییه‌که‌ی داده‌مه‌زێنی و ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه. لێره‌دا ئیمه‌ ده‌توانین بڵین که زمان میژوو، هه‌روا به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه. چونکه‌ مرو‌ف له ره‌چه‌له‌کی خۆیدا ئاخفتنه‌ و له رینگای ئاخفتیشه‌وه خۆی به‌ دیار ده‌خا. به‌مجۆره‌ میژوو ده‌ستیپێده‌کا هاناکوو له‌ناو زمانی مرو‌فدا بزێ. به‌ واتای هایدگه‌ر: "چونکه‌ رینگای میژوو به‌ره‌و زمان دیاریکراوه، ئه‌مه‌ش هه‌ر ته‌نیا له ده‌سته‌واژه‌کانی زمان وه‌ک خۆیدا نیه‌، به‌لکو زیاتر به‌ ده‌سته‌واژه‌گه‌لیک له هه‌ولدان دیاریده‌کری بۆ ئه‌وه‌ی پێناسه‌یه‌کی میژوویی له ته‌واوی میژووی فراژانی هه‌مه‌کی رووحانییه‌تی مرو‌ف و هه‌روا تاکه‌گه‌رایه‌تییه‌که‌ی پێ بیه‌خشی." ("رینگای به‌ره‌و زمان"، له‌په‌ره: 118)

وێرای ئه‌مه‌ش زمان چاوی بوونه؛ وانا رۆنکی بوونه.

له روانگه‌ی روانینی هایدگه‌ره‌وه بۆ زمان، زمان ده‌بیته‌ مایکی، ئه‌مه‌ش وانا بواریکمان بۆ ئه‌و بوونه‌ راستینه‌یه‌ ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه. بوون ئه‌فراندنیکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مرو‌ف بتوانی‌ت میژوو دامه‌زێنی. هه‌ر بۆیه‌ وشه‌، وه‌ک زمانناس پێناسه‌ی ده‌کا، بریتی نیه‌ له ده‌نگ و هێما، به‌لکو وشه‌ بۆ نیشه‌جی بوونی مرو‌ف له‌سه‌ر زه‌وه‌یدا سه‌رچاوه‌یه‌کی ره‌هه‌ندیه‌.

له گۆشه‌نیگای دیدی خه‌مخۆره‌هانه‌ی هایدگه‌ریانه‌وه بۆ زمان، زمان ده‌بیته‌ ره‌چه‌له‌کی شیعرا‌ندن، که جیاوازه‌کانی نیوان جیهان و شته‌کان، ئاوه‌لایی و کۆتاییه‌کان و هه‌روا له نیوان چه‌شاردرا و ئاشکراکراوه‌کان له خۆیدا کۆده‌کاته‌وه. چونکه‌ ئه‌وه: "له سروشتی زماندا بۆ ئه‌وه‌ی دُنیا بی‌ت، که خودی زمان له‌ویدا تیگه‌یشتووانه‌ ئه‌و دُنیا‌یه‌ی ده‌سته‌به‌ر کردووه، به‌لام ده‌سته‌به‌ر کردن له تیگه‌یشتنی شتیکی تره‌ له‌وه‌ی که زمان خۆی بی‌ت." ("رینگای به‌ره‌و زمان"، له‌په‌ره: 119)

به‌مجۆره‌ خودی زمان ئاوه‌لایی و به‌ره‌له‌دانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی مرو‌ف گوپی له بانگکردن بی‌ت. هاوکاتیش مرو‌ف فیر بی‌ت چۆن له جیهاندا جینشین بی‌ت. هایدگه‌ر له کتیپی "رینگای به‌ره‌و زمان"دا ده‌بی‌زی: "له دواجاردا ئیمه‌ خۆمان ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ین که له بارماندا هه‌یه‌ بناخفین، بۆیه‌ هاوکات خاوه‌نه‌کانی ده‌سه‌لاتی ئاخفتن، خاوه‌ندارکی دُنیا نین." ("رینگای به‌ره‌و زمان"، له‌په‌ره: 113-114)

به‌مجۆره‌ دواجار، ئه‌گه‌ر ئیستا زمان بۆ بوون و مرو‌ف دامه‌زراندن بی‌ت، که‌واته‌ له گه‌وه‌هه‌ری خۆیدا، ئه‌وه‌ شیعرا‌ندنه‌.

چونکه‌ ئیمه‌ چه‌ز ده‌کە‌ین له‌سه‌ر زمان وه‌ک خۆی بیه‌یفین، که‌واته‌ هاوکات ئیمه‌ ده‌بی ئه‌وه‌مان له یاد بی‌ت که مه‌ترسیه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و ناو‌دێ‌کردنه‌دا هه‌یه‌. ئه‌وه‌ ناو‌دێ‌کردنه‌ که شته‌کان به‌

دیار دهخا و ده‌دۆزبته‌وه، ئەو شتانە‌ی که به جولانە‌وه‌یه‌کی دۆستانە به‌ره‌و لای ئیمە دین، هەتا‌کوو بێنە ناو بوونی جیھانە‌وه. به واتای هایدگەر، زمان چێنشین بوونە له جیھان و داھێنانە‌وه‌ی ئەو جیھانە‌به به چەشنێکی نوێ، چەشنێک که تەواوی نۆ‌ه‌رۆکە‌کە‌ی به مرۆف بێخشی. بۆیە کاتیک زمان ناستی بالای توانستی خۆی دەپنکی ئەوکات ئەو توانستە بۆ ناخی مرۆف دەنێرێ و تزی دەکا له روانینگە‌ل. دوا‌ی ئەوه مرۆف لهو جیھانە‌دا، "هەبوونایەتی جیھان" خۆی دەبینی و لینی تێدە‌گا.

لێرە‌دا، لەم شوپنە‌دا، پەیف هێمایە‌کی رووت نییە، بە‌لکو روانین و تێگە‌یشتنە، چونکە گشت تێگە‌یشتنیک تەرزیکە له روانین و پینایی. لێرە‌دا دەبینین هایدگەر وزە‌ی ئاوه‌لایی زمان له ناودێرکردنی مەترسی دەبینیت، که وا له زمان دەکا بێنە ناو "لوگۆس/ئاوه‌ز" هوه. ئەوه‌ی که دەناخفی مرۆف نییە، بە‌لکو ئەوه ئاخفتنە، ئەمە‌ش مانای ئەوه نییە که هایدگەر نكۆلی له‌وه بکا که ئاخفتن مولکی مرۆفە. لەمەر ئەوه هایدگەر دە‌بێژی: "ئاخفتن دە‌ناخفی بۆ ئەوه‌ی گشتایەتی خود کۆبکاتە‌وه، زینگانە‌وه‌یه‌ک به بێدە‌نگی بێخشی." ئیمە دە‌توانین بلین ئەوه مرۆفە که کۆکردنە‌وه‌ی گشتایەتی خودی داھێناوه. دواجاریش به دە‌ریین هایدگەر‌بیانە، مرۆف وه‌ک بوونە‌وه‌رێک ئاخی‌وه‌ره، کاتیک ئاخفتن بێدە‌نگ بوو؛ واتا بوو به شیعرا‌ندن، زمانیش بۆ ئیمە دە‌ناخفی.

2006-2002

ستۆکھۆلم

handren_u@yahoo.se

translated by Peter D. Hertz, 1. Martin Heidegger. 1982. "On the way to language"

Harper San Francisco.

2. Martin Heidegger. 1996. "Brev om humanismen", översättning av Daniel Brinbaum och Sven-Olov Wallenstein, Bokförlaget Thales. Stockholm.

"Martin Heidegger -En introduktion". Lund: Daifalos 1994 3. Steiner George.

تێبینی: ئەم وتارە‌م له ره‌چه‌له‌کدا له کۆلیژی سو‌ده‌رتۆرن، به‌شی فەلسە‌فه، بۆ کۆرسیکی تاییه‌ت به‌ بابە‌تی "شعیریه‌تی وه‌رچه‌رخان" سه‌بارە‌ت به هایدگەر و شیعەر، به زمانی سویدی پێشکە‌شکردووه. هە‌لبه‌ته ئەم‌ڕۆ له‌ناو بلاوکراوه‌کانی کوردیدا، شتگە‌لێکی زۆر له‌مەر هایدگەر و شعیریه‌ت دە‌بینرین، بۆیە منیش به ره‌وام زانی، پوختیه‌ک له‌م وتاره، که سه‌ره‌نجامی دوو مانگ گوێگرتن له‌ وانه‌ی مامۆستا هایدگەر‌ناسه‌کان و به‌شدار بوون له‌ سیمیناره‌کانه، به زمانی کوردی پێشکە‌ش بکه‌مه‌وه.